

Svěho času to byla naprosto převratná stavba. Ukázka toho, co všechno je v lidských silách postavit. Po téměř padesáti letech je Atomium pro návštěvníky především fantastickým výletem do minulosti. Pocity z jednoho z nejznámějších symbolů Bruselu se dají popsat jedním slovem – retro.

Gigantická molekula

Atomium získalo název od slova atom, stavba je 165miliardkrát zvětšeným modelem molekuly železa. Skládá se z devíti chodbami propojených koulí z oceli a hliníku, každá z nich má průměr osmnáct metrů. Nejvyšší z nich, do které návštěvníky vyveze dlouhým tunelem výťah s průhlednou střechou, je ve výšce sto dva metry nad zemí. Rychlost výťahu je i na dnešek poměrně vysoká, ovšem v roce 1958, kdy bylo Atomium u příležitosti bruselské Světové výstavy otevřeno, šlo o nejrychlejší výťah na světě.

Nejvyšší koule je plná dnes již zašlých matných okének, ze kterých se nabízí panoramatický výhled na město. Z jedné strany lze na obzoru zahlédnout moderní vysoké stavby budov náležejících Evropské unii, z jiného okna věž kostela na hlavním belgickém náměstí, z dalšího zábavní park s miniaturními evropskými stavbami, který se nachází přímo pod Atomiem.

Návštěvníci, kteří do Atomia přicházejí krátce po jeho otevření, pak mohli volně scházet jednotlivými tuneasy dolů, do kterékoliv z přilehlých koulí.

Dnes je však Atomium natolik zachátralé, že do dalších vyšších koulí návštěvníka nepustí. Musí proto opět využít výťahu, sjeďte zhruba do půlky stavby a odtud už může po svých.

Mimochem – opotřebování Atomia se v posledních letech v Belgii hodně řešilo. Stavba měla původně stát jen po dobu výstavy a krátce po ní se zbourat. Lidé si však ohromnou molekulu oblíbili a bourání se nekonalo.

Retro z 50. let

Nyní Atomium spravuje nevydělečná organizace, která

FOTO: SIMONA HOLECOVÁ

hodlá zhruba v půlce letošního léta stavbu načas zavřít a opravit. „Je to národní památka, symbol Belgie, objekt, který každý na světě zná, ale v takovémto stavu to není pro zemi dobrá vizita. Atomium si zasluhuje nový život,“ říká ředitel této organizace Claude Etienne.

Zatím se však v jednotlivých koulích nacházejí milé arte-

fakty konce 50. let. Móda, dobové fotografie nebo černobílý dokument o stavění Atomia, kdy člověk s hrůzou sleduje dělníky jak bez jištění, zato s nezbytnou cigaretou přilepenou na rtech, běhají ve stometrové výšce mezi jednotlivými koulemi.

Zážitkem je i pochod v jednotlivých spojovacích chod-

bách. V jedné je třeba nefunkční eskalátor, okénka jako v letadle, rozladěná hudba hraje svižný vojenský pochod, do těchto zvuků se prolínají melodie cirkusu. V jiné blikají barevná světýlka, další svou staniolovou vizáží připomíná oblíbené české sci-fi filmy s Jiřím Sovákem. ●

SIMONA HOLECOVÁ

simona.holecova@economia.cz

ZÁKLADNÍ INFORMACE

K Atomiu se jezdí metrem 1A, nutné je vystoupit na stanici Heyssel, která také stojí za prohlédnutí. Je zdobená mozaikami Jeana-Francoise Octava. Předchozí stanice Stuyvenbergh má zase po obvodu „zazdění“, muže, ženy a děti ve vesnických šatech – připomínka toho, kdo že vypěstoval vy-

borné belgické brambory. Ze stanice Heyssel je to k Atomiu sotva pět minut pomalé chůze. Vstupné je 6 eur pro dospělé, polovic zaplatí děti. Otevřeno je každý den od 9 do 20 hodin (duben – konec srpna), ovšem pokladna zavírá už o hodinu dříve.

www.atomium.be